

get god Forretning, som Statskassen har gjort ved i Løbet af de 6 Aar at indkjøbe de sjællandske Jernbaneaktier til den Pris for nu at udbringe dem med en Fordel af 1,700,000 Kr., ligesom det jo heller ikke, efter som Kurserne nu staa, er en ganske slet Forretning at have indkjøbt for 10 Millioner Kroner kongelige 4 pCts Obligationer i disse Aar for et Beløb af 9,022,000 Kr. Saameget er klart, at den Fortjeneste i dette Finantsaar af 2,696,000 Kr., som hidrører fra, at kongelige Obligationer ere blevne amortiserede netop i dette Aar, og at de sjællandske Jernbaner ere kjøbt nu, saaledes at man netop nu har faaet disse Papirer udbragte i den højere Verdi, dog egentlig ikke kan regnes med som betegnende Landets finansielle Stilling. Drager man disse 2,696,000 Kr., som i hvert Fald ikke ere tjente i dette Aar alene, men ere tjente i Løbet af 6 Aar, fra de 7,300,000 Kr., saa ville ærede Medlemmer se, at den finansielle Stilling, betegnet ved Overskudet i 1880—81, bliver noget mindre glimrende end med disse over 8 Millioner Kroners Overskud. Om de Herrer derefter ville fastholde deres Formening om, at man forsvarlig kan kaste overbord rundt 10 af Millioner af de nuværende Indtægter, veed jeg ikke, men jeg veed kun, at jeg for mit Vedkommende ikke vil benytte Finantslovens 1ste Behandling til at foregribe Behandlingen af Spørgsmaalet om, i hvilken Retning en Revision af de indirekte Skatter skal gaa, end mindre om, hvilke af de enkelte Poster i Toldtariften, som det laa nærmest at søge nedsat, da jeg haaber snart at kunne fremtæle og tage Del i Forhandlingerne derom. Men jeg tror ikke, at det vil være til nogen virkelig Nytte nu at foregribe Forhandlingerne om en Revision af de indirekte Skatter efter den Anledning, som blev givet ved forskellige Udtalelser fra ærede Medlemmer. Kun maa jeg dog udtale min Glæde over, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Falbe-Hansen) saa uforbeholdent udtalte, at man i den gjentagne Gange her omtalte Børsadresse kun maatte se et Udtryk for, hvad der ønskedes i Handelens, Skibsfarens og Industriens Interesse, og at man ikke ved Affattelsen af Børsadressen har taget Hensyn til eller kunnet tage Hensyn til Duffer, der maatte fremkomme fra andre ligesaa berettigede Sider som disse. Jeg kan ikke Andet end skønne paa denne uforbeholdne Udtalelse af det ærede Medlem, idet det ærede Medlem jo saa ialtsald for sit Vedkommende maa finde, at Afgjørelsen fra den lovgivende Magts Side, der selvfølgelig maa se ikke blot paa disse enkelte Interesser, men paa Alles Interesse, neppe kan gaa nøie i det Spor, som er anvist af Børsadressen. — Jeg har egentlig dermed udtalt, hvad jeg kunde finde mig foranlediget til som Finantsminister. Der har, saavidt jeg har hørt, ikke været rettet noget særligt Spørgsmaal til Finantsministeren som saadan. Det eneste skulde

være det, om jeg var betænkt paa at søge tilveiebragt en Industri-Statistik, men da der fra anden Side er givet Belysning af Forholdene vedrørende Vanskeligheden herved, saa kan jeg vel unlade at komme ind derpaa for mit Vedkommende.

Der er imidlertid under Forhandlingerne fremkommet et Aar Udtalelser, som jeg ikke ret tør staa i nøie Forbindelse med den foreliggende Finantslov, men som jeg dog kunde ønske at gjøre en Bemærkning til. Dette gjælder saaledes, naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) har udtalt sit Ønske om at faae at vide, hvilke Regler Regjeringen har fulgt ved Anvendelsen af den midlertidige Finantslov. Dertil skal jeg kun bemærke, at det ærede Medlems Interesse for det Spørgsmaal jo vil blive fuldt fyldestgjort, naar Statsregnskabet for dette Aar foreligger. Naar det ærede Medlem antede over, at Toldrevisionssforlaget endnu ikke var fremsat, maa det ærede Medlem ganske vist have glemt, at det ikke er længer siden end sidst i August, at Rigsdagen sidst var samlet. Enten maa det ærede Medlem have glemt, hvor kort Arbejdstid der har været lænet Regjeringen, eller ogsaa maa det ærede Medlem have en Forestilling om det Arbejde, som Bearbejdelsen af en Toldrevision medfører, som ingenlunde svarer til Virkeligheden. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte blandt Andet, at han fandt den nuværende Situation ydmygende for os Alle, for hele det danske Folk. Jeg skal hverken modsigge eller bekræfte hans Udtalelse, jeg vil lade den staa som hans personlige Indtryk af Situationen, og jeg vil ret ønske, at denne Betragtning maa faae en Indflydelse ogsaa paa det ærede Medlems Stilling i nærværende Rigsdag, men det forekommer mig rigtigt nok, at det Program, som det ærede Medlem gav, og som Andet tror jeg ikke ret vel, det kan betragtes, ikke var synderlig opmuntrende i saa Henseende. Det ærede Medlem lagde Ansvoaret, hele Ansvoaret for den ydmygende Situation paa Regjeringen og berørte ialtsald ikke med et Ord, at der kunde være et Medansvar for Andre. Om end det ærede Medlem vil betragte Rigsdagen i dens Helhed som uansvarlig, kan der dog være Tale om et Ansvar for enkelte Medlemmer af Rigsdagen. Det, at det ærede Medlem betragter Regjeringen alene som den Ansvarlige her, kan jo ikke overraske mig, da jeg jo endnu har i frisk Minde en Udtalelse af det ærede Medlem i forrige Samling, der omtrent lød saaledes, at Alt, hvad Godt der skete i Landet, var Regjeringens Fortjeneste, og Alt, hvad Slet der skete, var Regjeringen Ansvar for. Jeg veed nu ikke, om det skulde tages saa bogtavelig, om det skulde strækkes ud i sine yderste Konsekvenser, saa at Regjeringen f. Ex ogsaa er medansvarlig for den slette Høst aar, men som Ordene faldt, kunne de jo nok ustrækkes saa vidt. Da jeg altsaa fra